

eller andet udenlandsk Marked, thi det er givet, at naar der slagtes rundt omkring, kan der fra mange Slagterier sendes Kød til et og samme Sted, hvorimod man, naar de ere koncentrerede, kan fordele sin Af-sendelse paa de forskellige Kødmarkeder. Man kan da indskrænke Slagtingen til visse Tider, saa at der ikke bliver en Overfyldning og derved en aldeles urentabel Eksport. — Nu kunde jeg ganske vist tænke mig, at en stor Del af Jylland vilde finde det haardt nok, om de skulde sende deres Kreaturer til saadanne to Udkanter af Jylland som Frederikshavn og Esbjerg; men maaske kunde den højtærede Indenrigsminister raade Bod paa denne Ulempe ved en Nedsættelse af Jærnbanetaksterne. Det vilde der ikke være noget unaturligt i under de nuværende Forhold. Jeg tør i dette Øjeblik ikke sige, hvorledes Forholdene ere; uagtet jeg holder Takstloven og Regulativerne i min Haand; jeg har ikke kunnet finde ud af det; men hvis min Forudsætning er rigtig, saa er Taksten for en Vognladning Kreaturer ikke lidt højere end for en Vognladning Kul. Under de nuværende Omstændigheder vilde der ikke være noget urimeligt i, at man satte Taksten for en Vognladning Kreaturer ned til det, som grove Varer nu koste, især da Vognen opholdes mindre derved, idet Af-læsningen og Paalæsningen foregaa hurtigere. Det er dog kun en rent foreløbig Henstilling eller rettere, ikke en Henstilling, men mere en Bemærkning. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen.

**Lassen:** Efter at den sidste ærede Taler har udtalt sig netop om det, som jeg ønskede at omtale, kunde jeg for saa vidt have frafaldet Ordet. Jeg kan nemlig ganske slutte mig til hans Udtalelser. Jeg finder det rigtigt, at Regeringen er gaaet ind paa denne Bevilling paa 200,000 Kr. til Eksportslagterier; men jeg deler der det ærede Medlems Mening om, at Hovedsagen er, at vi faa Slagterierne indrettede saaledes, at de kunne byde Køberne af vore Varer tilbørlig Sikkerhed, og det tvivler jeg om vil ske, hvis Beløbet, saaledes som antydet af den ærede Ordfører i det andet Ting, og saaledes som Ministeren har givet det sin Tilslutning, spredes saa stærkt, som Tilfældet vil blive her paa Sjælland. Slagterierne ville paa en Maade optage Konkurrencen med hinanden, og det bliver da meget vanskeligt at faa den tilbørlige og tilstrækkelige Kontrol, der er en absolut nødvendig Betingelse for, at vi skulle faa det fulde Udbytte af Sagen.

Det er jo en Livsbetingelse for os i det mindste i nogen Tid at eksportere Kød, og saa er det nødvendigt, at vi faa en skærpet Kontrol. Jeg har haft Eksempler paa, hvorledes det kan gaa under de nuværende Forhold, hvor Kontrollen er i den Grad mangelfuld, at den i og for sig ikke frembyder nogen Sikkerhed. Forholdet er jo det, at hvor den stedlige Dyrlæge ikke vil stemple Kødet, kan man tilkalde en anden. Der har man Konkurrencen; naar den ene ikke vil, er den anden villig. Det frembyder den største Fare for os; thi eksportere vi mindre gode og sunde Varer, er det Tidspunkt ikke fjernt, da vi blive afskaarne fra at eksportere vort Kød, og som Forholdene ere for Øjeblikket, nærer jeg Frygt derfor. Jeg kan derfor slutte mig til den sidste ærede Taler og opfordre den ærede Landbrugsminister til at tage det Spørgsmaal under den velvilligste og nøjeste Overvejelse.

**Bojsen:** Om den foreliggende Finanslov er det sagt, at det er den mest flotte Finanslov, som vi have haft i mange Tider. Der er ogsaa brugt Udtrykket en glimrende Finanslov. Den er glimrende, fordi vi baade paa Indtægts- og paa Udgiftssiden ere naaede saa højt op som aldrig nogen Sinde før. Udgiftssiden gaar jo betydelig op over 70 Millioner. Det er dog glædeligt, at Indtægterne ere betydeligt højere end de ordinære Udgifter og det ikke alene paa det foreliggende Forslag, men ogsaa — hvad der er bedre — paa det sidste Statsregnskab. Efter det blev der til ekstraordinære Foranstaltninger anvendt en Sum af 12 Millioner. Vi have dernæst i dette Regnskabsaar vundet henved 1½ Million, som Statsgælden er bleven nedsat med i det paagældende Aar. Vende vi os nu til den foreliggende Finanslov, viser den et lignende Billede. Vi have ca. 10—12 Millioner i Overskud, og hvad der er mere glædeligt, Statsindtægterne have Tendens til at stige. Vi kunne nemlig under Forudsætning af, at de bestaaende Skattelove bevares, paaregne en Merindtægt af 2 Mill. Kr. hvert Aar. Det har vist sig i de senere Aar og vil vistnok blive saaledes ved. Tænke vi os 10 Aar fremad, og der saaledes vil blive 2 Mill. aarlig, vil Overskuddet altsaa om 10 Aar blive 20 Mill. Kr. højere, og saa kunde vi formelig naa til en saadan Stilling, at vi knap vidste, hvad vi skulde bruge alle de mange Penge til. For saa vidt ser Status overordentlig god ud, men anderledes stiller det sig, naar man ser Forholdene fra Erhvervslivets